

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An Clericus absque periculo irregularitatis possit furem, seu raptorem suarum rerum Judici denuntiare, præmissâ protestatione, etiamsi ex qualitate delicti sciat, aut prævideat, eum ad mortem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

CASUS LXVI.

De irregularitate Clerici furem suarum rerum Judici denuntiantis.

FAustinus Parochus ex cujusdam personæ ægrotantis visitatione sub noctem domum redux advertit duos fures in ipsius cubiculum irrepsisse, advocat proin excitato clamore domesticos in auxilium, qui illicò accurrentes furem unum per murum descendentem plumbea sclopeti glande trajiciunt, altero fuga dilapso, quem cum Parochus de facie satis novisset, eum præmissa debita protestatione Judici denuntiat, & pro rebus sibi ablatiis satisfactionem petit, qui furem paulò post captum, & ad se adductum, cum eum plurium gravium furtorum reum invenisset, morti adjudicat.

QUÆR. I. An Parochus absque periculo irregularitatis possit furem, seu raptorem suarum rerum Judici denuntiare præmissa protestatione, etiam si ex qualitate delicti sciat, aut prævideat, eum ad mortem condemnatum iri?

QUÆR. II. ique tam in causa propria, quàm aliena?

QUÆR. III. An Clericus excusetur ab irregularitate, si denuntians, aut accusans protestetur solum orationis, & externè, interne autem & in animo contrarium sentiat?

QUÆR. IV. An Clericus clamando, & alios in auxilium vocando incurrat irregularitatem, si fur cum rebus furtivis aufugiens ab accurrentibus, & supervenientibus occidatur?

375 **A**D I. Q. R. Parochum, seu aut etiam Ecclesiæ suæ bonis grave
alium Clericum, aut Reli- damnum injuriolè passus est, non
giosum, qui in suis propriis, incurrere irregularitatem, si fu-
Fff 2 rem,

rem, seu malefactorem Judici denuntiet, dummodo expressè protestetur, se pœnam sanguinis non intendere, sed satisfactionem, quamvis ex qualitate criminis timeat, vel sciat, reum à Judice, causa examinata, morti fore adjudicandum. Ita docent Navar. c. 27. num. 213. Covar. in Clement. p. 2. §. 5. Cajetan. 2. 2. q. 33. a. 7. Sotus l. 5. de Just. q. 5. a. 1. Molina D. 8. n. 3. Suarez D. 47. S. 2. Palao de censur. D. 6. p. 14. Bonac. D. 7. q. 4. p. 2. Laym. l. 3. tr. 3. p. 3. c. 7. aliique.

Ratio petitur ex c. 2. de homicid. in 6. ubi accusantes, seu denuntiantes in causa propria ab irregularitate excusantur, si protestentur expressè, se sanguinis vindictam non postulare, sed satisfactionem, cuius rationem reddens ait: *Alioquin, si Prælati, aut Clerici propter metum hujusmodi, quia Judex ad pœnam sanguinis posset procedere, de suis malefactoribus taliter conqueri non audent, daretur plerisque materia trucidandi eosdem, & eorum bona liberè deprædandi.* Unde meritò hac de causa jus providit, qualiter absque periculo irregularitatis possent contra sic delinquentes insurgere, eosque accusare, seu denuntiare, etiam pro casu, quo prævident, vel sciunt, Judicem occasione hujus, ex Officio movendum ad mortis supplicium inferendum præmissa debita protestatione; aliàs vè Clericis, & Religiosis, eorumque bonis, nisi ejus-

modi media eis supplerent ad furium, ac malefactorum audaciam compescendam.

Notandum tamen hîc est cum Suarez, Palao, Laym. aliisque citt. prædictam protestationem locum habere in actione duntaxat civili, & non in criminali; nam si criminaliter accuses, vel denunties, hac ipsa accusatione protestaris punitionem, & vindictam quærere, ac proinde adjectam protestationem ipso facto destruis & elidis, nec excusaberis ab irregularitate, etsi vindictam petas contra deformationem, quia petitâ vindictâ non est in tua potestate limitare pœnam, sed Judex juxta delicti qualitatem infligere illam debet, & cum sit ad tui instantiam, causa eris deformationis, nihilque tibi proderit protestatio tua, utpote facta contraria.

Quod dictum est de accusante, vel denuntiante dicendum etiam est de clamante, detinente, comprehendente & Judici tradente damnificatorem, ut notant citt. DD. quia hæ actiones sunt media ad præcavendum damnum, vel jam illatum compensandum: ergo quæ ratione licet denuntiare, licet etiam has actiones ponere; nam cui finis permissus est, etiam media ad eum necessaria permissa censentur. Dixi supra in causa propria; unde

Ad